Lista 2, Zadanie 6

Wojciech Ganobis 310519

20/05/20

Do wykonania tego zadania potrzebujemy udowodnić dodatkowy lemat.

Lemat1: Dla dowolnego cyku w grafie, jeśli waga krwaędzi jest większa niż waga każdej innej krawędzi w tym cyku wtedy krawędź nie może należeć do minimalego drzewa spinającego.

Dowód nie wprost: Załóżmy że mamy drzewo e z taką krawędzią, która jest największa w cyklu C, oraz że ta krawędź e należy do drzewa MST. Teras usuńmy tą krawędź e. Otrzymujemy dwa drzewa. Zróbmy ponownie drzewo MST. Szukamy najmniejszej krawędzi i znajdujemy mniejszą niż e, bo był cykl z e. Czyli nasze pierwsze MST nie było MST.

Lemat2: Jeśli krawędź e nie jest maksymalna na żadnym cyklu w G, to należy do jakiegoś MST. Dowód nie wprost: Załóżmy że e nie jest maksymalna na żadnym cyklu G i nie należy do MST. Teraz mamy dwie możliwośći:

- e nie należy do cyklu, wtedy e musi należeć do MST więc sprzeczność
- e należy do cyklu, wiemy także że e nie jest maksymalne, więc z lematu1 wiemy że tu także mamy sprzeczność, bo jeśli coś w tym cyklu jest większe(a jest) to każde mniejsze musi należeć do MST

Teraz wykorzystując lematy ułóżmy algorytm. Działa on tak, że bierzemy nasz graf i usuwamy w nim krawędź do sprawdzneia. Potem puszczamy zmodyfikowanego DFS'a, który nie przechodzi przez krawędzie "cięższe" niż nasz krawędź do usunięcia. Jeśli dojdize do końca oznacza to że usuneliśmy maksymalną krawędź, z Lematu1 nie należy do MST. Jeśli natomiast końcowa krawędź nie została owiedzona to znaczy że graf się rozspujnił albo wybrana krawędź nie była krawędzią maksymalną. Z lematu 2 wiemy że ta krawędź musi należeć do MST. Wiedząc to rozważmy taki algorytm:

Czy Należy
(G, e): /G-graf, e-szukany, odwiedzony - tabelka z odwiedzonymi wieszchołkami,
.1, .2-początek, koniec krawędzi

```
usuń krawędź e DFS(e.1, e.waga) return !odwiedzony[e.2]  \begin{aligned} \text{DFS}(\mathbf{p}, \, \mathbf{w}) \colon & \\ \text{odwiedzony}[\mathbf{p}] &= \text{true} \\ \text{for}( \, 0 \leq i \leq G[p].size \, ) \\ & \text{jeśli} \, (\, !(\text{odwiedzony}[G[\mathbf{p}][\mathbf{i}].1]) \wedge \, G[\mathbf{p}][\mathbf{i}].2 < \mathbf{w}) \\ & \text{to} \, \, \text{DFS}(G[\mathbf{p}][\mathbf{i}].1, \, \mathbf{w}) \end{aligned}
```

W tym algorytmie przechodzimy po wszystkich wieszchołkach i po wszystkich krawędziach więc złożonośc to O(n+m)